

Af de tre københavnske Hovedanlæg er Oplandene for de to ældre Anlæg — ved Sønderø og i Harrestrupaaalen — forældede, og skal disse bestemmes, som Lovforslaget fordrer, maa der nødvendigvis anbringes en Række nye Undersøgelingsboringer til Erstatning for de gamle fortaerede og til Supplering, idet en Oplandsgrænse som den, Lovforslaget fordrer, tidligere ikke har haft nogen Interesse for Vandforsyningen.

Ved Værket ved Thorsbro, der anlagdes i 1908, lykkedes det først i Løbet af 1913 at bestemme dettes omtrentlige Oplandsgrænse, idet denne i de forløbne Aar var underkastet stadige Ændringer baade paa Grund af, at det underjordiske Vandspejl ikke var kommet i sin Ligevægtstilstand, og paa Grund af, at Vandforsyningen stadig maatte anbringe supplerende Undersøgelingsboringer.

Paa Grund af den Udvidelse, der er foretaget i det forløbne Aar, maa der ifølge Lovforslaget foretages en ny Oplandsbestemmelse eventuelt ved Hjælp af supplerende Boringer, og naar den projekterede Station ved Taastrup-Valby tages i Brug, vil denne nødvendigvis ligne Arbejder.

Hvad endelig angaar de i Lovforslaget indeholdte Erstatningsregler, vil en speciel Gennemgang af disse vise, at Vandværksejeren ikke alene skal erstatte de ved selve Boringen hafte Udgifter, men ogsaa de Udgifter, der er medgaaet til Arbejder, der er Boringen uvedkommende, men som har deres Afløb gennem Boringen, f. Eks. Drænanlæg, Kloakanlæg etc., samt yderligere Udgiften til efter Vandløbsloven at skaffe Ejeren Afløb for hans urene Vand.

Dette Erstatningsprincip vil jo uvægerligt føre til, at hvor Omkostninger ved at uddybe Grøfter, Vandløb m. m. for at skaffe Afløb for de nævnte Anlæg andrager mere end Udgiften til en Drænboring, vil der — naar Lovforslaget til lader det — blive anbragt en Drænboring, og saa maa en senere Vandværksejer sørge for Uddybningen af Grøfter, Vandløb m. m., noget, der jo rettelig bør paa hvile den, der ønsker den nye Vandafledning foretaget.

Udgifterne paa Grund af denne forøgede Erstatningspligt i Forbindelse med Oplandsbestemmelsen er for Københavns Vedkommende mulig overkommelige, men vil for de mindre Vandværkers Vedkommende være saa væsentlige og i Forhold til de smaa Vandværkers Anlægsværdier saa betydelige, at det vil være forstaaeligt, om disse vil vige tilbage for at anvende denne Lov, der jo dog skulde være givet til Vandværkernes Beskyttelse.

En Udskrift af den preussiske Vandlov af 7. April 1913 vedlægges, hvilken viser, at ogsaa den tyske Ret har stillet sig paa det Standpunkt, at det er forbudt at aflede urent Vand til de underjordiske vandførende Lag (se § 202).

(sign) Borum.